

-бездефіцитність державного бюджету;
-зменшення перерозподілу ВВП через зведений бюджет (без урахування доходів пенсійного фонду);
-зменшення обсягів трансферів з державного бюджету;
-зменшення заборгованості уряду за державними цінними паперами;

-дотримання нормативів бюджетного фінансування науки, освіти та охорони здоров'я [4].

Таким чином, задля досягнення найвищого рівня фінансової безпеки державі необхідно виробити механізм забезпечення фінансової безпеки, а також впровадити ефективну інфраструктуру, яка забезпечить фінансову безпеку.

Література

1. Амосов О. Ю. Розробка механізму антикризового менеджменту в контексті організаційних змін / О. Ю. Амосов, Н. В. Діденко, К. Ю. Лебедева // Економіка та держава, 2015. - № 5. - С.33-37
2. Лазебник Л. Тенденції формування зовнішнього корпоративного боргу України :загрози і виклики/М.Я. Лотоцький, Л. Лазебник // Банківська справа.-2015.-№3.-С.33-42
3. Лубенець І.О. Методичні підходи до оцінювання фінансової безпеки підприємства / І.О. Лубенець // Держава та регіони . Серія : Економіка та підприємництво , 2012.-№6.-С. 134
4. Офіційний сайт Міністерства фінансів України //www.minfin.gov.ua/http://www.minfin.gov.ua/garantovanij-derzhavoju-borg-ukraini
- 5.Офіційний сайт Державного комітету статистики України //http://www.ukrstat.gov.ua/Pokazniki-borg-ukraini

УДК [336.14:352] : 334.012.74.003.2

САМОСТІЙНІСТЬ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Чорнобаєв М. – ст. 5 курсу, гр Фвнм-51

Науковий керівник – к.е.н., доцент Семцов В.М.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Завдання забезпечення ефективного та стійкого функціонування вітчизняної фінансово-економічної системи слід віднести до пріоритетних. Водночас, серед інших причин, загострення соціально-економічної ситуації у цій сфері продиктовано недосконалим розподілом фінансових ресурсів. Окрім цілої низки інших наслідків, існуючий механізм розподілу фінансових ресурсів справляє різко негативний вплив на розвиток регіонів, зокрема, сільських громад.

Слід відмітити, що в Україні дослідження впливу децентралізації на місцеві бюджети не є новими. Так, питаннями міжбюджетних відносин займалися такі науковці як О. Длугопольський [1], О. Кириленко [2], О. Орлюк [3], В. Семцов [4], А. Федоренко [5] та ін.

Разом з тим, нині в Україні відсутня консолідована наукова доктрина, яка б визначала систему методів удосконалення розподілу фінансових ресурсів з метою забезпечення розвитку сільських територій. Найбільшою небезпекою для розвитку місцевих бюджетів є діючий механізм розподілу фінансових ресурсів, оскільки державна влада через існуючий механізм розподілу фінансів не орієнтує муніципальну владу (сільські ради) до пошуку механізмів додаткових бюджетних надходжень, що по суті означає здійснення стимулюючих заходів на розвиток бізнесу на власній території.

У зв'язку з цим постає питання: яким чином досягнути збільшення бюджетних надходжень

(податків, зборів та ін.) з метою забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку сільських територій так, щоб це не обмежувало і розвиток бізнесу? Зрозуміло, що існує переконлива логіка певного ланцюгового зв'язку між ефективністю бізнесу та розвитком інфраструктури місцевих громад, де останнє є похідною від першого: отже, чим потужніший бізнес, тим кращим є стан місцевої громади. Однак на даний час постановка задачі повинна, як вважаємо, передбачати пошук певного оптимуму, в основі якого полягає необхідність певних консенсуальних домовленостей.

Таким чином, фінансова децентралізація є важливим фактором забезпечення соціально-економічного розвитку держави. Проте, і досі актуальними залишаються питання розподілу влади між виконавчими органами та органами місцевого самоврядування. Важливо також зрозуміти, у чому криється застійний синдром реформування системи влади, а також встановити основні фактори гальмування процесів децентралізації влади, що яскраво видно в Україні. Визначення цих питань дозволило б значною мірою зменшити транзакційні витрати, скоротити кількість ірраціональних управлінських рішень у системі відносин влади різного рівня, що в решті-решт матиме як економічні, так і соціально-політичні ефект [4].

Література

1. Длугопольський О. В. Застосування системи міжбюджетних трансфертів у напрямі усунення проблем диспропорційного розвитку територій: міжнародна практика та реалії України / О. В. Длугопольський // Регіональна бізнес-економіка та управління. – 2009. – № 4. – С. 106–114.
2. Кириленко О. П. Забезпечення прозорості бюджетного процесу на місцевому рівні / О. П. Кириленко // Перспективи розвитку економіки України: теорія, методологія, практика: [матеріали XV міжнародної наук. — практ. конф. (26–27 травня 2010 р.)] / відп. ред. Л. Г. Ліпич. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. – С. 228–230.
3. Орлюк О. Проблеми правового закріплення фінансової спроможності органів місцевого самоврядування / О. Орлюк // Юридична Україна. – 2004. – № 1. – С. 27–38.
4. Мороз, О. О. Місцеве самоврядування в Україні: фактори стримування / О. О. Мороз, В. М. Семцов // Економіка АПК. – 2012. – №3. – С. 23-29.
5. Федоренко А. В. Дотація вирівнювання в системі інструментів реалізації бюджетної політики / А. В. Федоренко, Н. В. Вишнеvsька // Перспективи розвитку економіки України: теорія, методологія, практика: [матеріали XV міжнародної наук. — практ. конф. (26–27 травня 2010 р.)] / відп. ред. Л. Г. Ліпич. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2010. – С. 322–323.